

Julen

Gud blev menneske

En af de svære ting i julen er at forstå, hvad det betyder, at Gud blev menneske. Det er jo det, julen handler om. Vi hører det i Lukasevangeliet.

Juleevangeliet fra Lukas evangeliet kapitel 2, v. 1.20

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. v2 Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. v3 Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. v4 Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, v5 for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. v6 Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; v7 og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. v8 I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. v9 Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. v10 Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: v11 I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. v12 Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« v13 Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

v14 Ære være Gud i det højeste og på jorden!

Fred til mennesker med Guds velbehag!

v15 Og da englene havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det,

som er sket, og som Herren har forkyndt os.« v16 De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. v17 Da de havde set det, fortalte de, hvad der var blevet sagt til dem om dette barn, v18 og alle, der hørte det, undrede sig over, hvad hyrderne fortalte dem; v19 men Maria gemte alle disse ord i sit hjerte og grundede over dem. v20 Så vendte hyrderne tilbage og priste og lovede Gud for alt, hvad de havde hørt og set, sådan som det var blevet sagt til dem.

Hvordan skal man forstå det? Vi kan bruge billedet af en forfatter, der skriver en bog. At Gud blev menneske er som en forfatter, der har skrevet en bog, som han selv optræder i.

Forfatteren er jo både før, under og efter sin bog, og ligesom Gud har forfatteren skabt noget. Han har skrevet bogen. Men Gud optræder også i sin "bog" som Jesus fra Nazaret, der bliver født i Betlehem. Da Jesus har levet på jorden, er død og opstået fra de døde, vender han tilbage til Gud.

På jorden (i resten af bogen) er nu Guds ånd. Det er Helligånden, som er Guds vejledning til de kristne. Guds ånd vejleder gennem Bibelen om, hvordan han er og vil, at menneskene skal være. Det er ligesom i en bog, hvor en person, der dør, godt kan betyde noget for bogens slutning. Kender man Harry Potter, så kan man tænke på eksemplet med Dumbledore, der dør, men har betydning for bogens slutning alligevel.

En frelser er født

”Os er en evig frelser født” (DDS nr. 121)
Jesusbarnet kaldes også frelser eller messias, som betyder det samme. Julens budskab er, at Jesus frelser menneskene for synd og død. Det er de to ting, som skiller dem fra Gud. ”Var verden forvildet og øde, vi alle i synden bortdøde” (DDS nr.122) Fordi Jesus er den ventede frelser, blomstrer verden som en rosegård (DDS nr.78). Ham, de gamle profeter forudsagde, ville komme til jorden, er nu kommet. At mennesket frelser fra synd betyder, at den ondskab som fjerner os fra Gud, og som er i alle mennesker, går Jesus ind og tager på sig. Det er som en bodyguard, der skal beskytte præsidenten. Han kaster sig med sin krop ind foran præsidenten, hvis en morder vil skyde ham og tager kuglerne, så præsidenten ikke bliver ramt og kan komme i sikkerhed for døden. Jesus frelser fra døden ved at tage mennesket med sig til sit rige. Hvis vi skal bruge billedet med forfatteren og bogen, så slutter personernes historie, når bogen slutter, men de har stadig et videre liv uden for bogen. De lever i forfatterens liv og tanker. Menneskets liv slutter, når vores biologiske liv ender, men der er et Himmerige, som er uden for tiden. Derfor sagde man i gamle dage om en der var død, at han eller hun var ”gået ud af tiden” eller var ”gået forud”.

